

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul...

**Foaie literară (online)
Nr. 3 (anul III)/martie 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo

*Liceul de Artă
Baia Mare*

Tresare gândul...

<http://www.didactic.ro/revista/tresare-g>

**Foaie literară (online)
Nr. 3 (anul III)/martie 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo

Redacția

**Jessica Boltya, IX A
Iulia Man, IX A
Dana Maria Crișan, VI C
Maria Bîrle, VI C
Teodora Lazar, VII C
Florina Dan, VI A
Flavia Filip, VI A**

Din cuprins

**Frânturi de primăvară
Atelier
Poezie
Proză
Eseu
Obiceiuri de primăvară
Aniversări
Invitație la lectură
Alte gânduri**

Colaboratori nr. 3/martie 2011

Maria Suciu, clasa a X-a, *Liceul de Artă*, Baia Mare, prof. Doina Motica

**Carmen Ghiurco, clasa a X-a *Colegiul Național Vasile Lucaciu*, Baia Mare,
prof. Janina Friedrich**

**Vlad Marius Ster, clasa a XII-a, *Colegiul Național Gheorghe Șincai*, Baia Mare,
Prof. Adriana Vlad**

Frânturi de primăvară

Nuanțele de alb și de negru se topesc sub atingerea încă timidă a Soarelui. E semn bun: se -apropie primăvara. În fiecare an, venirea ei ne schimbă, ne scoate din stadiul de hibernare și ne readuce la viață. Sosirea ei simbolizează speranța că binele va învinge întotdeauna răul, că mâine, când ne vom trezi, Soarele va fi tot pe cer.

Nu va oferă primavara acea dorință nestăpânită de a zâmbi? Nu vi se descreșesc frunțile văzând că “a te trezi cu noaptea-n cap” rămâne doar o expresie, nu un adevăr? Nu e plăcut să treceți pe lângă ghiocei și lalele în loc să bateți străzi înghețate? Stresul și munca de toate zilele devin epuizante și deseori suntem copleșiți de agitația din jurul nostru și de așteptările celorlalți.

Credeți sau nu, această revistă va înțelege. Așa că indiferent dacă afară încă ninge, nu vă faceți griji, căci vremurile călduroase și însorite sunt pe drum! Până atunci, noi am rupt o bucată de primăvară și, împreună cu o frântură din suflet, vi le trimitem cu drag prin intermediul acestei reviste în speranța că, pentru o clipă, vă veți detașa de realitatea mult prea crudă și vi se va “dezgheța” mintea mult prea încărcată de problemele cotidiene, astfel încât să vă puteți bucura mai mult de miracolele pe care primavara le așterne în fata ochilor noștri obosiți.

Text și imagine: Boltya Jessica, clasa a IX-a A

A
T
E
X
T
E
R

Cvintetul primăverii

Natura

frumoasă

armonioasă

înflorește

înverzește

înmugurește

Primăvara,

soarele

călduț

zâmbește.

MARTIE

Realizați cvintetul primăverii, apoi rescrieți-l, înlocuind unde se poate substantivele
adjectivele cu pronome, adjective pronomiale sau numerațe învățate (clasele «VI-a și «VII-a)

Doar EA,

întâia și pătrimea mireasmă

înflorește, înverzește, înmugurește

Primăvara cu al său soare zâmbește,

Domnia sa.

A Sosit primăvara!

Floarea,
Parfumată, multicoloră,
Crește, îmbobocește, uimește
Ghiocelul plâpând se arată rușinos
Renașterea.

Aceasta,
Aceeși și prima (floare)
Crește, îmbobocește, uimește
Dânsul, ghiocelul acela se rușinează.
Jumătatea.

Maria Bîrle, clasa a VI-a C

Natura,
Veselă, frumoasă,
Înflorește, înverzește, înveselește
Primăvara, copacii prin viață
Bucurie!

Dânsa,
Vselă, frumoasă
Înflorește, înverzește, înveselește
Primăvara, acciași prind viață!
A noastră.

Ana Florean, clasa a VI-a C

Primăvara,
Frumoasă, bogată
Aduce, învie, încântă
Copiii mult o așteaptă.
Fluturii.

Ea,
Frumoasă, bogată,
aduce, învie, încântă
Aceia mult o așteaptă
Acestia.

Diana Secui, clasa a VI-a B

Primăvara,
Caldă și frumoasă
Aduce, încălzește, dă
bucurii și zile minunate aduce.
Anotimp (mult așteptat).

Dumneaei,
Caldă și frumoasă
Aduce, încălzește, dă
Bucurii și ale sale zile aduce.
Acesta.

Iris Nițulescu, cls. a VI-a C

Ghiocel
Frumos și alb,
Scoală-te, zburdă, împodobeste
Pe lângă case înflorește,
Floare!

Acesta,
Frumos și alb
Scoală-te, zburdă, împodobeste
Pe lângă ele înflorește
TU!

Diana Călina, clasa a VI-a C

Zâna
Splendidă, drăgăstoasă
A venit, a refăcut, a-nviat
E cea mai frumoasă.
Primăvara.

Zâna,
A mea, a ta
Prima, a doua, a treia oară
A venit la noi în țară.
Primăvara.

Dana Maria Crișan, clasa a VI-a C

Primăvara,
Frumoasă, colorată
Se transformă, se luminează, se știe
Într-o mare bucurie vine
În natură.

Ea,
Aceeași, a noastră
Se transformă, se luminează, se știe
În a voastră bucurie vine
În cealaltă.

Diana Domnița, clasa a VI-a A

Natura
Însorită, înverzită,
Înflorește, încălzește, înmugurește
Primăvara aduce căldură și flori.
Soare!

Dumneai
Însorită, înverzită,
Încălzește, înflorește, înmugurește
Ea aduce cel puțin două daruri.
Măria Sa!

Florina Dan, clasa a VI-a A

Primăvara,
Frumoasă, înmiresmată
Vine, învie, trezește
Toate ființele o iubesc
Călduroasă.

Aceasta,
Frumoasă, înmiresmată,
Vine, învie, trezește
Toate celelalte o iubesc
Dumneai.

Roberta Mic, clasa a VI-a C

Primăvara
Frumoasă, călduroasă
Cântă, dansează, zburdă
Prin întreaga lume duios călătorește
Fermecând.

Ea,
A noastră, a lor
Cântă, dansează, zburdă
Prin aceeași lume duios călătorește
Fermecând.

Anamaria Stanciu, clasa a VI-a C

Primăvara,
Ștrengăriță, fragedă
Suflând, zâmbind, ascultând
Aduce în sufletul oamenilor
Magie.

Prefrumusețea Sa,
Aceeași, cealaltă
Suflând, zâmbind, ascultând
Aduce în sufletul nostru
Dânsa.

Denisa Zahan, clasa a VI-a C

Limerick-ul este o poezie din lirica populară sau cultă engleză și irlandeză, formată din 5 versuri, conținând un umor absurd. Alcătuiți unul în care să respectați cerințele: a. Versul 1 - prezentarea protagonistului; b. versul al doilea: predicatul - exprimarea unei calități printr-o acțiune; c. Versurile al treilea și al patrulea - reacția celor prezenți - realizarea emunului; d. Versul al cincilea: epitetul final - prezentarea eroului. Personajul va fi la alegere dintre: Baba Dochia, Martie cel zglobiu, Zâna Primăvara sau alegeți un alt personaj reprezentativ pentru această lună.

Baba Dochia

Baba Dochia cu multe cojoace
Își trimitea nora să spele haine
Când acea fată plângea tare
Un om a venit să o ajute și să-i dea o licoare
Iar Baba Dochia de căldură nu mai poate.

Roberta Mic, clasa a VI-a C

Martie cel zglobiu

Un om mai simpluț
Stă și se gândește
Toți râd de el
Un pic și tolomac este
Doar el, Martie cel zglobiu.

Ionuț Michiș, clasa a VI-a C

Baba Dochia

Dochia o babă urâtă era,
Toată ziua numai zăpadă cernea,
Astfel, păsările plecau,
Numai copiii se bucurau,
Baba Dochia a tot cernut, multă zăpadă s-a făcut.

Ioana Chiorean, clasa a VI-a C

Baba Dochia

Baba Dochia pe munte urca,
Repede mergea și se grăbea,
O căpriță de ea râdea
Că jos cojoacele și le dădea
Fără ele îngheț.

Alexandra Mihai, clasa a VI-a C

Zâna Primăvara

Există-n lume o zână bună
Ce primăvara o aduce
Și iarna-i plină de nervi până
În eroare o induce
Zâna primăverii bună, când aduce flori și brumă.

Julia Voicu, clasa a VII-a C

Primăvara

Primăvara e o zână
E zglobie, foarte bună
Toți din jur pe ea o plac
Și încerc pe pale să-i fac.
E frumoasă, curajoasă, o adevrată eroină.

Diana Domnița, clasa a VI-a A

Martie cel zglobiu

Într-un anotimp purpuriu, se afla și Martie cel zglobiu,
Despre el îți povestesc, este cel mai zâmbăreț
Toți credem că e hazliu, de aia i-am zis că-i purpuriu
Deci, cum spuneam, e zâmbăreț, dar e și cel mai isteț.
Și-am povestit despre ce ați așteptat: Martie cel zglobiu, neînfricat!

Imagine: Ioana Chiorean, clasa a VI-a C

Flavia Filip, clasa a VI-a A

Vine primavara!

de Grete Tartler

Astăzi când am plecat de la școală
capacul ghiozdanului ca o petală
s-a deschis și deodată pe cer
au zburat cocorii-echer,
graurii-litere din alfabetar,
lebedele-foi din abecedar,
gâștele-linie, ciocile-ascuțitori;
rândunica arată rândurile prin nori,
iar norii sunt sugativele din ghiozdan
pe care scrie-un stilou Pelikan.
Ca la un semn s-au pierdut toate-n zbor
de-asta îmi e ghiozdaul atât de ușor!

METODA JURNALULUI CU DEBLĂ INTRARE (personalizată)

Proiect realizat pe coală A2: Lara Avram, Claudia, Badar, Teodora Lazar, Iulia Topan, clasa a VII-a C

Primăvara

Iată pomii – nmuguriți
Și iar crinii înfloriți.
Lumea-i plină de culori
Și de mii, de mii de flori:
De lalele, albăstrele
Și de crini, de trandafiri.

Fluturași zboară-n grădină,
Colorați, plini de lumină.
E un joc plin de culori,
Printre sutele de flori,
Iar albinle grăbite,
Printre plantele-nflorite,
Fac un dans minunat,
Vrednic de neuitat.

Păsărele ciripesc,
Iar atunci când izbăvesc,
Ciripitul lor cel nou
Îl aud ca un ecou.

Primăvara-i minunată,
Când toate se trezesc la viață,
E așa de frumoasă,
Nemeritând să stai în casă.

Diana Domnița, clasa a VI-a A

Pe aripi de primăvară

Roșu, galben și albastru,
Florile sunt ca un astru,
Trandafirii au sosit
Și toți ne-am înveselit.

Primăvara are soare,
Păsările cântă tare,
Vestitorii au venit,
Natura și-a revenit.

Primăvară colorată,
Noi n-am vrea să pleci vreodată!
Codrii mari au înverzit,
Ghiociei-au răsărit,
Primăvara a sosit
Și zăpada s-a rărit!

Glasul dulce ce răsună,
Cu o mare măsură
Alungă iarna-nfrigurată,
Ce-n primăvară e uitată...

Cerasela Nicoară, clasa a VII-a C

Fluture, vino!

Fluture, vino și zboară prin flori!
Vreau să dansăm împreună,
Dansul-l încingem pe verde covor,
Cântecul vesel răsună!

Vino la mine, nu-ți fac niciciun rău,
Vreau să dansez doar cu tine!
Sus, tot mai sus vreau s-așin zborul tău,
Vino, hai, vino la mine!

Un, doi, trei, un, doi, trei, haide la joc!
Cui nu-i e drag să tot joace?
Uite cum bate talpa pe loc,
Jocul acesta ne place!

Elena Prie, clasa a VII-a C

Lumea nouă

Freacățul dulce al unui cântec lin,
Printre ramuri se-mpletește fin
Și aduce tot cântând,
Veșnica primăvară din gând,
Ce se-așterne-ncet, ușor,
Peste lumea-nvăluită-n dor.

Deschide-ți larg privirea
Și avântă-te prin rouă,
Nu-ți mai stăpâni uimirea,
Doar privește lumea nouă
Ce începe să răsără,
De sub granița de țară
Ce se vede-acolo-n zare,
Peste veșnic neatinsa mare.

Uite ce rapid se-așterne,
Aerul de primăvară
Și mireasma culorilor terne,
Ce se împletesc pe-afară.

E un nou început,
Oglindit în ce-a trecut
Și în ceea ce va fi,
Când prezentul va sfârși.

Teodora Lazar, clasa a VII-a C

Venirea primăverii

Zboară păsările-n cârduri,
Căci grăbite vin-napoi,
Zborul lor e plin de gânduri
Care curg ca un şuvoi:
„- Unde este cuibul meu?
Oare iarna l-a distrus?
Puiul meu a dus-o greu?
N-a auzit când eu i-am spus:
*Puiule, stai lângă mine
Că-n văzduh te răătăceşti
Ş-o furtună mare vine!
N-ai să ne mai găseşti!* ”

Blânzii, noii ghiocei
Au ieşit şi ei în lume
Se bucură că-s tinerei
Şi că au un bun renume:

Vestitorii primăverii,
Primii după iarna grea,
Ei gonesc răcoarea iernii
Şi săniile pline de nea.

Dar acum a venit timpul
Anotimpului în care
În văzduh zâmbeste chipul
Veşnic tânăru lui Soare.

Pleoapele-i ninse, cărunte
Abia acum se dezmořesc.
Au reuşit frigul să-nfrunte,
Şi cu asta se mândresc!

Voicu Iulia, clasa a VII-a C

Primăvara

Din grădina mea de vis,
Iarna pleacă pe furiş,
Firul ierbii se arată
Şi ghiocelul iese-ndată.
Printre ramuri o lumineă,
Raza soarelui senină
Cu căldură ne-nconjoară,
Uite, că e primăvară!

Amalia Matei, clasa a VI-a B

Visezi cu ochii deschişi

Sunt un fluture venit din amintire
Şi pe aripi îţi aduc o povestire
Pierdută, uitată în zarea-ntunecată,
Iar acum reînviată de o clipă fermecată.

Sunt o rază-a soarelui la asfinţire
Ce luminează tainic a ta simţire
Amorţită, umbrită de o viaţă pustiită,
Iar acum trezită-ntr-o lume nemărginită.

Sunt un suflet răătăcit în iubire,
Sunt o flacără ce arde-n neştire,
Sunt un cufăr plin de-amăgire
Sunt un fluture venit din amintire...

Lara Avram, clasa a VII-a C

Pe aripile primăverii

Iar a venit primăvara
S-a topit din nou zăpada,
Zburdă mieii pe afară
Şi noi ne bucurăm iară.

Soarele ne încălzeşte
Ghioceii ne zâmbesc,
Afară căldură este
Şi flori iară înfloresc.

Pescarii iar pescuiesc,
Gheţurile se dezgheaţă,
Pădurile prind iar viaţă
Şi urşii din bârlog ies.

Primăvara e frumoasă
Nimeni nu mai stă în casă,
Noi fugim şi ne distrăm,
Pentru că teme n-avem.

Sergiu Bud, clasa a VI-a B

Primăvara

Această primăvară a sosit,
Florile le-a înflorit,
Pe copii i-a înveselit
Iar gerul ne-a părăsit.

Soarele a strălucit,
Ghioceii au sosit
Câmpiile au înflorit
După gerul cel cumpli.

Mădălina Mihalache, clasa a VI-a B

Primăvara

Soarele răsare
Se întorc păsări călătoare,
Mugurii înverzesc
Copacii înfloresc.

Cerul e senin,
Păsările vin,
Primăvara a sosit,
Totul e înverzit.

Primăvara vine
Totul este bine
Natura prinde viaţă,
Vegetaţia e deasă.

Gabriel Bancoş, clasa VI-a B

1 Martie

1 Martie astăzi este,
Mărţişoare am primit
Bucurie, veselie,
Ţara-i toată-n armonie.

Roşu, alb, două culori
Legate de-un mărţişor
Ghiocelul capu-şi scoate,
De sub stratul alb de nea.

Începutul primăverii

Surâsete de soare,
Zâmbete de floare,
Lacrimi de frunze,
Adâncuri nepătrunse,

Boboci neînfloriti,
Copaci neînfrunziti,
Răsărit de primăvară
Ghiociei și a lor comoară,

Ape de cristal,
Vânturi de amar,
Ploi de diamante,
Câmpuri verzi pictate,

Insecte abia trezite,
Animale adormite,
Bradul neschimbat
Primăvara s-a apropiat.

Florina Dan, clasa a VI-a A

Primăvara

Primăvară, primăvară
Ești ca o prințesă rară
Și atunci când vii
Aduci numai bucurii.

Noi, copiii, te-așteptăm
Cu alaiul tău să vii
Cu lalele, albastrele,
mai ales cu vioarele.

Ghiociei, clopoței
Gingașii și frumușei,
Soarele apare,
Cu un zâmbet mare.

Chiar dacă ne-aduci și ploi,
Noi suntem mereu vioi,
Iar mirosul tău frumos
De-albastrele este-adus.

Bianca Botișan, clasa a VI-a A

1 Martie(mărțișor)

Martie prima lună de primăvară era,
Mărior se cumpăra.
Toate fetele purtau,
În piept o floare- aveau,
Trifoiul, coșarul și ghiocelul
Reprezentau norocul.
Este prima zi de primăvară,
Păsările cântau în fanfară.
Astfel, primăvară, frumoasă ești
Tu totul înverzești.

Ioana Chiorean, clasa a VI-a C

Mărțișorul

Mărțișoru-i un simbol,
Care face un ocol,
De la inimă la suflet,
De la joc până la cântec.

El primăvara o vestește
Și zăpada o topește,
Când îl vedem ne bucurăm,
Dragoste spre el aruncăm.

Roșul cu alb împletit,
Direct în suflet e ținut,
El în inimă-i oprit
Și acolo-i adormit.

După cum legenda spune,
Pe zăpadă era sânge,
Soarele a răsărit,
Primăvara a venit!

Anamaria Stanciu, clasa a VI-a C

Mărțișoare, mărțișoare

Primăvara, iată, vine,
Iarși pe la noi,
Ghiociei dau de veste
Să-i culegeți vor!

Mărțișoare, mărțișoare,
Haideți să pregătim,
Și mămicilor,
Dar și fetelor să le oferim!

Și o floare pusă-nături
Lângă mărțișor,
Șnurul alb-oroșu nu-lipsește,
Semnul bucuriilor!

Atunci când sărbătorim
Ziua de mărțișor,
1 martie ne-aduce
Mireasma florilor.

Desen și text: Denisa Zehan, clasa a VI-a C

Primăvară, ai sosit!

1 Martie, Mărțișor
Fir de iarbă, verzișor
Primăvara tu aduci
În grădina cu uluci.

Sufletul înobilează
Și de viață se agață
Vise vagi se-nfiripează
E renaștere-nțeleasă.

Ghiociei și toporași,
Vioarele, albastrele
Înfloresc din nou
În grădina vieții mele

Viața mea și viața ta
Ca un cor demandoline
Umplescerul azuriu,
E de bine!

Ursul iese din bârlog,
Iar furnica loc își face
Soarele pe cer s-arată
Raze calde își desfată!

Primăvară, ai sosit și sunt vesel, fericit!

Maria Bîrle, clasa a VI-a C

1 Martie, mărțișor

Mărțișorul e prins în piept
Și dăruit de când e firea
Să-ți ocrotească gândul drept
Și rostul casei și ...iubirea.

Ți-am împletit un mărțișor
Din albul fulgilor de nea
Și din a soarelui simțire,
Ți-am împletit un mărțișor,
Aducător de fericire!

Denisa Zehan, clasa a VI-a C

Un ghiocel însângerat

Demult, într-o vreme îndepărtată,
La marginea unui sat, era o grotă-ntunecată.
Oricâți viteji într-acolo se-aventurau
Înapoi, niciodată, nu se întorceau.

Se zvonea că în grotă era un balaur
De trei ori mai mare ca un taur.
Și sufla făcări imense pe gură,
Dorind ca orice viteaz să piară.

Dar, într-o zi un vrednic cavaler,
Cu scut, armură și sabie de fier,
Într-un peisaj de iarnă, peisaj monoton,
A vrut să-l omoare pe acel dragon.

L-a găsit pe dragon tânărul cavaler,
Luptând cu el pe iarnă, pe ger,
Cu scutul se apăra, cu sabia tăia,
Iar de flăcări armura îl proteja.

De trei zile lupta continua,
Cavalerul abia mai ținea în mână sabia,
Căznd pe zăpadă, crezând că moare,
Văzu un plâpând ghiocel cum răsare.

A prins putere cand a văzut ghiocelul,
Se ridică, luptă și omorî dragonul.
A căzut în genunchi lângă ghiocel,
Iar armura a dat-o jos de pe el.

Dragonul, dându-și ultima suflare,
I-a dat o coadă peste spinare,
Cavalerului, care, bietul de el,
A murit în mână cu un ghiocel.

Un om a fost sacrificat,
Pentru ca satul să fie salvat,
Tânărul și viteazul cavaler,
A fost considerat un înger.

Mărțișorul astfel este colorat,
Pentru că ghiocelul cu sânge a fost pătat.
Acel cavaler nu a fost uitat,
Cavalerul ce nu poate fi comparat.

Răzvan Avram, clasa a VI-a C

Imagine: Dana Maria Crișan, clasa a VI-a C

1 martie

1 Martie-n popor
Este un adevărat vestitor,
Dăde veste negreșit
Primăvara a venit!

Primăvara

Primăvara cea frumoasă
Iarna grea și friguroasă
Imediat alungă ea cu ai ei
Ghiocelii și cu razele gălbui
Ai căror zimți s-arată

Ghiocelul cel frumos
Imediat vestește bucurie
Tuturor, mai ales copiilor
Cei care-așteaptă
Ziua mărțișoarelor.

Karla Kovacs, clasa a VI-a C

Prima floare ce apare,
Primăvara-n graba mare,
Este mândrul ghiocel
Alb, plâpând și mititel.

Primăvara reînvie
Toate florile-n câmpie
Dar, cel mai bun vestitor
Este mițul mărțișor.

El se dă de obicei
La fete și la femei
Ca să le-aducă la toate
Mult noroc și sănătate.

Denisa Zehan, clasa a VI-a C

Ghiocelul, simbolul primăverii

Un ghiocel am văzut
De sub zăpadă a crescut,
Încă unul a mai apărut
Fiind mai mic, că-i la-nceput.

El spune tuturor păsărilor
Să se-ntoarcă-n cuiburile lor,
Și ursului cel adormit
- Trezește-te, primăvara a venit!

Ghiocelii au ieșit
Sub soare s-au ivit,
El a răsărit
Și dimineața a venit.

Copiii ghiocelii au admirat,
În buchet i-au adunat,
Mamelor le-au dat,
Iar ele s-au bucurat.

Aceștia pe oameni i-au încântat,
Întreaga lume-au colindat,
Pe la noi ei s-au oprit
Și aici au înflorit.

Ei aduc frumusețea, splendoarea
Și în final...fericirea!
Noi vă mai așteptăm,
Acum, la revedere ne luăm!

Alexandra Mihai, clasa a VI-a C

Legenda măștișorului

Legenda spune că în urmă cu 1000 de ani, trăiau niște oameni simpli, muncitori, care se bucurau de viața lor. Nu exista vreun pericol sau orice altceva ce le-ar fi putut strica fericirea. Soarele strălucea mai puternic decât oricând.

Într-o zi, spre neazul tuturor, un demon apără din senin și fură soarele de pe cer. Totul deveni monoton și monocrom. Oamenii nu mai erau politicoși unii cu ceilalți, florile proaspăt plantate se ofileau rapid, era frig și începu să ningă, să ningă mai tare ca niciodată. Totul părea lipsit de viață. Toți stăteau în casele lor, ghemuiți la soba care abia mai încălzea.

Într-o zi, însă, un erou se hotărî să pornească să-l înfrunte pe demonul cel rău și să le redea oamenilor soarele și bucuria lor.

Porni în scurt timp pe calul său puternic spre palatul dușmanului omenirii. Tânărul purta o haină groasă și cizme, deoarece era frig, cum soarele nu mai strălucea. După zile și nopți grele, ajunse în castelul demonului celui lacom. Reuși să se furișeze de căpcăunii ce păzeau intrarea. Eroul nostru, nu se știe care era numele său, a străbătut multe camere, până când, în sfârșit, ajunse într-o încăpăre de diamant, unde Soarele era ținut ascuns, pentru a furniza energie ținutului înghețat al creaturii fără inimă. Când vru să ia Soarele, viteazul nostru fu întâmpinat de către demon. Tânărul își scoase sabia și luptă zile și nopți întregi cu monstrul ce răpi astrul cerului albastru. Când demonul își pierdu toată energia, eroul se repezi la el și-l tăie în două, salvând astfel viața oamenilor.

Pe drum, însă, viteazul care fusese foarte rănit în luptă, se prăbuși fără viață. Câteva picături de sânge căzură în zăpada pură, și astfel, măștișorul a devenit un simbol important de 1 Martie, spunându-se că în această zi, viteazul necunoscut a pus capăt frigului și a eliberat soarele. Firele de culoare albă și cele de culoare roșie amintesc de acea zi memorabilă.

Albul simbolizează puritatea zăpezii, iar roșul sacrificiul eroului, care deși nimeni nu știe nimic despre el, a salvat omenirea de la întuneric și frig.

Dana Maria Crișan, clasa a VI-a C

Simbolul inimii

Cu ultimele puteri, iarna răspândește gerul pe pământ. Însă noi știm că forța îi va slăbi, căci au apărut primele semne ale primăverii: ghioceli au răsărit, ziua este mai lungă, iar noaptea se scurtează. Cu bucurie în suflete așteptăm venirea zânei celei bune.

Mai este o singură zi până pe 1 Martie, când trebuie să iau măștișoare. Am pornit spre *Maramureșu*, unde este târgul cu măștișoare. Am cumpărat pentru fiecare profesoară câte unul, dar cel mai frumos, îmi ziceam, să îl dau profesoarei mele preferate, cea de limba română.

A venit, în sfârșit, clipa mult așteptată, ziua măștișoarelor. I-am dat fiecărei profesoare câte un măștișor, în semn de respect și recunoștință pentru eforturile depuse, iar doamnei de română, după cum am zis, i l-am dăruit pe cel mai prețios.

Următoarea zi, am mers din nou la școală, iar la ora mea favorită, profesoara mi-a vorbit frumos și m-a îmbrățișat. Eu am întrebat-o:

- Ce ați pățit?

- Măștișorul, pe care mi l-ai dat, îl port și simbolizează iubirea.

Atunci mi-am dat seama că purta măștișorul meu și de aceea era atât de veselă.

În acea oră deosebită am aflat ce semnifică măștișorul. Am rămas surprinsă când am auzit câteva legende care erau legate de apariția măștișorului. Acesta simbolizează căldura inimii, care învinge gerul iernii. Șnurul, care este prins la măștișor, este alcătuit din două fire de mătase, unul alb și altul roșu. Albul reprezintă puritatea zăpezii sau a petalelor de ghiocel, iar roșul simbolizează iubirea, indiferent de forma pe care aceasta o ia. Împreună, cele două fire răsucite, sugerează victoria luminii asupra întunericului, care naște bucurie și speranță în sufletul omului.

Acum am înțeles mai bine ce vroia să spună profesoara de limba română.

Alice Dumitrescu, clasa a VI-a A

Imagine: Jessica boltya, clasa a IX-a A

Venirea primăverii

A sosit primăvara! Florile revin la viață, iar păsările se întorc din țările calde. Întreaga natură suferă schimbări importante, copacii înfloresc, câmpiile înverzesc, iar copiii ies afară la joacă bucurându-se de prima zi a mult așteptatului anotimp.

Toată lumea este fericită. Între timp ce toți se bucurau de minunata zi, apare un curcubeu cum nu mai văzuseră oamenii până atunci. Era cel mai frumos curcubeu posibil, își ziceau ei în gând. Toți au făcut poze magnificului curcubeu. După câteva minute, acesta s-a retras încet, încet până nu se mai văzuse deloc. Când nu s-a mai văzut deloc, a apărut un mic ghiocel lângă un copac de câțiva anișori. Iar copacul îl întreabă:

- Ce-i cu tine ghiocelule? De ce ai ieșit așa de târziu?

- Pământul sub care am stat eu a fost mai rece decât cel sub care au stat fraților mei.

- Așa, deci, dar tu cum de nu ești împreună cu ei?

- Nu știu, răspunse ghiocelul

- Sărăcuțul de tine, nu ai niciun frățior lângă tine. Pari așa de trist. Nu ai vrea să fim prieteni? Întrebă copăcelul.

- Ba da, sigur că vreau...

Și așa, ghiocelul pierdut s-a împrietenit cu copăcelul. După un timp, soarele a început să apună încet, încet, iar atunci toți copiii s-au jucat o mulțime de jocuri.

La sfârșitul zilei toți s-au îndreptat spre case cu gândul la ziua care a trecut și sperând că ziua care va urma va fi o zi la fel de bună.

Matei Lisa, clasa a VI-a B

Primavara

Soarele mângâie pământul umed și negru cu razele sale aurii, iar căldura dezmiardă mugurii desfăcuți. Mii de firicele subțiri se ivesc, iar în poiată vin elegantele, suavele și multicolorele flori. Macul, singur, roș la față a dus de pe acea lume, doarme liniștit, picături de rouă dulce în umbră scânteiază. Toporașii se închină gingașelor lacrimioare, plăpânzii ghiociei își scot clopoței de argint de sub frunzele moarte și vestesc venirea primăverii.

Cea dintâi rândunică, voioasă, venită de departe, taie albastrul cerului precum o săgeată, grăbindu-se a-și face cuibul mult dorit sub streșinile caselor noastre.

Primăvara scoate somnorosul urs din bârlog, trezește natura la viață. Furnicile harnice lucrează din zorii zilei, prin aer zboară gândăcei în hamide smălțuite de tot neamul, iar un cărăbuș de aramă s-a prăbușit pe crenga unui copac, îmbătat de parfumurile florilor albe, roz. Nufărul de baltă vine întristat fără soție, iar broscuțele merg și se adună-n grupe, ferind buruienile și retrăgându-se de el departe, ca să rădă vesel între ele de acesta.

Mieii se joacă de-a prinselea pe câmpia înzestrată cu podoabe aduse din țări străine odată cu cea mai tânără și mai frumoasă fiică a anului. Mierla fluieră cu glasul ei subțire și mic în zbor, iar zumzetul harnicelor albine se aude în depărtare. Greierașii cântă veseli prin iarba care a prins colț nou și fraged. Munca este în toi. Noapțile scad, iar zilele cresc, făcându-se mai lungi și mai blânde.

Peste tot poți admira florile, verdeța, pomii în floare, zumzetul găzelor, ciripitul de păsărele, vânturi line, calde ploi și vesele. Câtă frumusețe... câtă viață și veselie este peste tot!

Din toate acestea reiese că primăvara este un anotimp cu multă mișcare și frumusețe.

Diana Zoicaș, clasa a VI-a A

Primăvara

Este din nou primăvară și o dată cu sosirea ei, noaptea scade, ziua crește, iar zilele devin mai lungi, mai blânde, încălzind pământul cu razele soarelui.

Natura s-a trezit din somnul anotimpurilor reci și întrece pe oricine și orice în frumusețe: are câmpii înverzite, împodobite cu albul sau rozul florilor de măr, cais și cireș.

Soarele este foarte generos cu noi și ne mângâie dulce cu razele sale luminoase. Apar și primii ghiociei cu haina lor albă ca neaua, amintind de podoaba plecatului anotimp. Păsările călătoare revin cu bucurie și ne încântă cu recitalurile lor. Găzele zboară cu voioșie și ies în natură cu bucurie. Căldura soarelui dizmeardă mugurașii, iar în grădini toate florile înfloresc, iarba își schimbă culoarea în verde crud și peste tot se aude glasul harnicelor albine.

Acest peisaj de primăvară este neprețuit și toate elementele descrise se află în armonie perfectă.

Semnificația măștișorului

8
3
3
4

Cândva, oamenii credeau în puterea magică a măștișorului. Acum nu mai cred. Cândva, oamenii credeau că o babă a urcat la munte cu 12 cojoace și a înghețat. Acum nu mai cred. Și nici nu vor mai crede vreodată. Tot ce pot e să cunoască povestea. Atât. (Irina Nicolau). Cuvintele acestea conturează realitatea în care trăim, perioada istorică ce, din cauza vitezei, ne condamnă, din păcate, la necunoaștere, la uitare.

Pentru a scoate din lada cu zestre câteva cuvinte despre un obicei prezent încă în memoria noastră vă propun o scurtă prezentare a semnificației lunii în care ne aflăm.

Măștișorul este denumirea populară a lunii martie, prima lună a primăverii. George Coșbuc spune despre măștișor următoarele: *scopul purtării lui este să-ți apropii soarele, purtându-i cu tine chipul. Printr-asta te faci prieten cu soarele, și-l faci binevoitor să-ți dea ce-i stă în putere, mai întâi frumusețe ca a lui, apoi veselie și sănătate, cinste, iubire și curăție de suflet... Țăranii pun copiilor măștișoare ca sa fie curați ca argintul și să nu-i scuture frigurile, iar fetele zic că-l poartă ca să nu le ardă soarele și cine nu le poartă are să se ofilească.*

În credința populară, măștișorul simbolizează funia anului care adună prin împletirea celor două fire, 365 zile calendaristice. Șnurul acestuia, alcătuit din cele două fire de lână răsucite colorate în alb și roșu, reprezintă unitatea celor două contrarii: lumină-întuneric, primăvară-vară.

Firul roșu simbolizează focul, căldura și forța soarelui, iar firul alb iarna care tocmai a trecut. La un nivel mai profund, iarna ce a trecut are rolul de a-i oferi naturii un răgaz de liniște și de pregătire a unei noi etape. Șnurul acesta plin de semnificații profunde era purtat până când semnele biruinței primăverii se arătau: copacii înfloreau, încântând privirea și simțurile ființei însetate de căldură, iar cântecul cucului era auzit pretutindeni.

În Maramureș, acest obicei era diferit de la sat la sat. De exemplu, în satul Chechiș, situat la 13 km de orașul Baia Mare, ziua de 1 Martie se numea "Măștișor". Nu se obișnuia să se pună vreun semn în piept, în ziua de Florii, florile care se duc și se sfințesc la biserică se numesc

"măștișoare". Numele acesta se explică prin faptul că ele dau în floare în prima zi a lunii martie. Acestea se pun la icoane și când e "vreme grea", acestea se aprind pentru a feri casa de trăznete și necazuri.

În Ilva Mare, copiii și fetele făceau măștișoare din fire de mătase colorată de care se prinde un bănuț găurit sau o monedă găurită din aur sau argint. Fetele îl poartă la gât, cu credința că le păstrează obraji roșii și fața curată ca argintul. Măștișorul este dăruit de părinți sau de rude, de nași pentru a apăra de deochi, dar și pentru a aduce belșug în casă.

În ultima vreme, practica măștișorului a căpătat o largă răspândire, iar comerțul artizanal desface o largă gamă de produse confecționate din materiale diverse, prinse în șnurul alb-roșu, care prinse la rever sau mânecă, se zice că aduc noroc în dragoste.

An de an, sărbătoarea măștișorului aduce o dată cu primăvara fericire, bucurie, optimism, energie.

Man Iulia, clasa a IX-a A

Istoria măștișorului

Mărțișorul este un mic obiect de podoabă, prins de un șnur împletit sau răsucit, format din două fire, unul alb și altul roșu. Acesta este purtat în piept de fete și femei pe durata lunii martie, ca simbol al sosirii primăverii.

Mărțișorul se constituie într-o adevărată tradiție, de apariția lui fiind legate multe legende interesante, precum cea a *Voinicului care a eliberat soarele* ori a razelor de soare care au coborât pe pământ sub chipul unei tinere frumoase, care a fost furată de un zmeu și ținută captivă.

În toate povestioarele legate de nevoia apariției unui simbol al primăverii, din momentul în care soarele dispăre, natura pierde încet, pierzându-și forța regeneratoare. Pământul este dominat de tristețe, monotonie, dar mai ales de frig și întuneric. Gheața aceasta din natură și suflete nu putea fi spartă, decât atunci când, din popor, un voinic se încumetă să salveze omenirea de la îngheț. Tânărul curajos în cele din urmă învinge creatura nepământească, dar cu prețul vieții. Foarte rănit în luptă, după eliberarea razei de soare cu ultimele puteri, viteazul își dă duhul pe covorul alb al iernii. De aici apare și semnificația culorilor măștișorului: roșul simbolizează dragostea pentru frumos și amintește de curajul tânărului care s-a sacrificat pentru binele omenirii, iar albul reprezintă puritatea ghiocelului, prima floare a primăverii sau culoarea zăpezii care nu vrea să părăsească ținuturile oamenilor.

De la cel mai vechi măștișor descoperit (în urmă cu 8000 de ani) și până astăzi, sărbătorile primăverii respectă tradițiile cu sfîntenie în fiecare an, acestea fiind inaugurate de prima zi a plătândului anotimp, ziua măștișorului.

În zilele noastre acest obicei este diferit de la zonă la zonă, de la localitate la localitate, fiind influențat și de ceea ce am văzut la străini, dar la sate, acele vetre de tradiție românească, se mai păstrează cutume vechi, necunoscute de omul modern, care uită rădăcinile vieții noastre.

Text și imagine: Claudia Badar, clasa a VII-a C

Semnificația măștișorului

Se zice că demult, într-un ținut îndepărtat, oamenii așteptau venirea Primăverii, o frumoasă zână, care dăruia căldură și bucurie oamenilor. Deși se apropia vremea plecării, sora ei, Iarna nu dorea sub nicio formă să renunțe la acele meleaguri pe care le stăpânea cu albul zăpezii.

Simțind că a sosit vremea unei schimbări, un ghiocel rușinos și-a scos căpșorul de sub zăpadă. Din cauza frigului, el stătea aplecat, zgribulind în neaua înghețată. De bucurie, primăvara s-a hotărât să îl ajute să o înfrunte pe Iarna cea rea. Astfel, a dat la o parte zăpada și a rupt ramurile spinoase din jurul gingașei plante. De ciudă, Iarna a suflat un vânt foarte rece, iar floarea se ofili.

Primăvara l-a protejat cum a putut ea mai bine, rănindu-se la degete în spinii de lângă ghiocel. O picătură de sânge căzu peste el, readucându-l la viață.

În semn de mulțumire, el a făcut o plecăciune și nu a mai putut să se îndrepte. De atunci ghiocelul a rămas îndoit, simbolizând victoria Primăverii asupra iernii, a căldurii asupra frigului, a luminii asupra întunericului.

Din acel moment, ghiocelul răsare an de an pentru a vesti venirea anotimpului nou pe la începutul lunii martie. Această floare a rămas simbolul etern al Primăverii, iar pentru a sărbători acest moment, oamenii își prind în piept câte un măștișor. Denumirea acestuia provine de la numele din popor a zilei de 1 Martie, *Mărțișor*. Acest obiect, care avea valoare unui talisman, era legat de un șnur împletit din fire roșii și albe de mătase. Roșul simbolizează sacrificiul, dar și victoria frumoasei zâne, iar albul puritatea petalelor acestei flori.

Mărțișorul simbolizează venirea noului anotimp, dar și bucuria și lumina din sufletul oamenilor.

Obiceiuri de primăvară **(luna martie)**

La temelii le sufletului omului de astăzi zac straturi de păgânătate. De ele fățarnicul se rușinează, le tănuiește cu grijă, îngropându-le mai tare într-însul sau le sărăcește înadins. Nebună ispravă! Aceste (stră)funduri sunt bogăția, demonia naturii noastre și greutatea e numai să le găsim adevăratul rost.

(Ion Barbu, *Cuvânt către poeți*)

- **Dragobetele (Capul de primăvară) - 24 februarie**
- marchează începutul anului agrar;
- corespunde cu aflarea capului Sf. Ioan Botezătorul.
- **1 Martie—Mărțișorul** - venirea primăverii este sărbătorită prin acest obiect care simbolizează renașterea;
- firele albe și roșii împletite alcătuiesc șnurul care simbolizează trecerea la o nouă etapă.
- **40 de Mucenici (9 martie)** - se fac turte pentru fiecare membru al familiei, pentru a învinge moartea și de a avea un an prosper
- **Zilele Babelor (1-9 Martie)** - vremea e capriciosă precum babele; zilele calde alternează cu cele în care cade “ninsoarea mieilor” atunci se nasc mieii)
- **8 Martie, Ziua internațională a femeii** “Și totuși, cuvintele sunt prea puține pentru a explica ce înseamnă pentru mine *mama*, care este cel mai sincer suflet, cea mai frumoasă floare, cel mai dulce zâmbet, cea mai iubită ființă de pe pământ.”
(Doris Lazar, clasa a VII-a C)
- **Alexie cel cald (17 Martie)** - se zice că el aduce căldura, iar dacă semnele primăverii (gâzele și rozătoarele ies, broaștele cântă pentru prima dată) apăreau mai repede de acea zi, va mai urma un îngheț
- **Lăsata secului**—nu are o dată fixă, marchează trecerea de la profan la sacru (începerea postului)
- **Bunavestire—Blagoveștenia (25 martie)** - sărbătoare a fertilității, iar practicile legate de ea au în vedere mai ales protejarea și purificarea gospodăriei, asigurarea unor recolte bogate, alungarea șerpilor de lângă case.

Aniversări—martie

- Ion Creangă
  - Mircea Eliade
  - Alexandru Macedonski
  - Miron Costin
  - George Topârceanu
  - Ana Blandiana
  - Ion Pillat
- 20—Ziua Internațională a Francofoniei
21—Ziua Internațională a POEZIEI
21—Ziua Mondială de Luptă împotriva tuturor formelor de rasism și discriminare
22— Ziua Mondială a Apelor
23—Ziua Mondială a Meteorologiei
25— Ziua Poliției
27—Ziua Mondială a TEATRULUI

Ion Creangă

Ion Creangă este unul dintre marii clasici ai literaturii române, autorul romanului memorialistic “Amintiri din copilărie” și al altor lucrări valoroase, printre care se număra “Dănilă Prepeleac”, “Povestea lui Harap-Alb”, “Moș Ion Roată și Unirea” etc. Este descris în multe feluri, ca de exemplu “Homer al nostru” de către G. Ibrăileanu, iar T. Vianu îl descrie ca fiind “Unic prin genul lui oral, Creangă apare, prin neasemănata lui putere de a evoca viața, un scriitor din linia realismului”.

De remarcat este faptul ca Ion Creanga s-a născut pe 1 martie 1837 la Humulești și a murit pe 31 decembrie 1889 la Iași. Data de 1 martie, întâia zi a primăverii, este simbol al renașterii și al unui nou început, simbol pe care Creangă și-l însușește și care îi ghidează întreaga viață, autorul dând într-adevar naștere unui nou început literar, provocând o adevărată renaștere în rândul literaturii române.

Anotimpul primăvara inspiră un nou suflu de aer în sufletul, starea de spirit și atitudinea întregii omeniri, readucând-o la viață, înprospătând-o, deschizându-i noi porți.

Ion Creangă aduce exact acest suflu literaturii, oferind cititorilor o nouă perspectivă, un nou stil de creație literară, unic prin felul său de a fi. Operele lui aduc întotdeauna ceva nou, ideile lui depășind granițele banalului, scrierile lui fiind asemenea unei palete de culori care n-a cunoscut în viața ei albul și negrul.

De asemenea, moartea sa chiar în data de 31 decembrie marchează sfârșitul unei perioade, încheierea unui an, dar și sfârșitul unor decenii favorabile literaturii române.

Stingerea sa a reprezentat încheierea unor ani de glorie în domeniul literaturii, dar și a învățământului, Ion Creanga fiind un om devotat dezvoltării educației, scriind manuale pentru elevi în timpul în care fusese învățator.

Operele sale au dăinuit în timp, amintind poporului român de ingeniozitatea și talentul nemărginit al autorului Creangă, dar și de unicitatea sa, de stilul său caracteristic privit de către cititori asemenea unor raze blânde de Soare într-o zi de primăvara, după îndelungate și întunecoase luni de iarnă.

Capra cu trei iezi

Desen: Diana Călina, clasa a VI-a C

Mine! El era fumos/ Și nu știa/ El avea suflet/ Și n-avea/ El era îngân/ Și nu vorbea/ El avea inimă/ Și nu credea. (Mărcea Nicu)

NICHITA STĂNESCU (1933 - 1983)

- secvențial biografic -

ÎN URMA VIEȚII MELE SCURSA

DESCENDENȚA

Faptul că o te în naștere este
atât de mirabil înșel că
mai degrabă poartă
încălțăminte decât legi.

Ochii ca o frunză de leuștean al tatălui meu, privindu-
mă în ochi, semnifica pentru mine continuitatea.

NAȘTEREA ȘI POSESIUNEA

Eu
născocărit nu am fost
copii

NETRĂITA MINUNE

Între mîna copilului și limba lui nu e nîlă o diferență. Limba
lui are cîinci degete, ca și mîna lui și apucă la întâmplare cu
na orice obiect abstract, nu apucă de băieți cu care apucă un
fruct sau o supă. Apoi vine prima „mare alinare”, prima
apariție a diferenței specifice între bra și limba: școala. [...]
Cred că ați vă vă vorbiți. Brusc vorbirea din cîntec devine cu
totul și cu totul altceva.

DESPĂRȚIREA INSULUI DE PROPRIA VORBIRE

O, lucrurile nu se cresc o dată cu mine/ Mă-îngesu
pînă la bărbie/ Cîntec în copilăria mea, ascultă/ de
cefer/ Mai tîrziu, / la sfîrșitul războaielor/ abia îmi
urca pînă la gît/ Ca o dureroasă sabie de piatră

Prea mi-e nins și mi-a plouat, de mult/ în copilăria mea
cu nopți grețave/ cîntecul de moarte ca să-l mai auzi.
/ gîndul ca să-l iustice peste ordinea.

TRUPURILE COPIĂRIEI

Adolescența o ca e frîngere de aur/ pe care nu poți tăia,
dacă vii cu cețile/ adolescența o e frîngia de aur/
legîndu-mă și pețit/ E ea și cum s-ar desprinde
marea, prima dată, / fetele bălăie de inimă de trupul
îndrăgostit/ e ea și cum s-ar desprinde prima dată/ din
rîndu-mă că nu s-a rupt.

ETERNUL BĂIEȚANDRU

Avea un prieten e mai vital decât a
avea un înger.

RELATIA CU CELĂLALT

Spălîndu-mi mîinile la o pompă de apă din
curte, după un meci de volei, abia sînt, mi s-
a părut că mîinile mele sunt albe și că
am luat cunoștință că am un trup.

STAREA POETICĂ (ruptura între trup și conștiință)

POETUL ȘI POEZIA

Poetul nu are
biografie, biografia
lui este de fapt
propria lui operă.

Fu făc parte din categoria
luptătorilor pe care nu
întîmîcează poezia pe care
știu de la părinți la.

Sunt contemporan cu totu
care cîm prietna lui
Excesul mîinii mai
întîmîcează să-l mîinii ca lumea.

Îmi învățam cuvintele să
lutească/ le ardeam înima/ și nu
mă lăsa pînă cînd alăbele lor
nu începau să bată./ Le ardeam
arbori/ și pe cele care nu voiau să
făceau să se spînzurau fără mîla
de ceruri./ Pînă la urmă,
cuvintele/ au învățat să semene cu
mîna/ și cu lumea.

Poetul nu este bun de băut deci/ nu înțelegem/ Poetul nu mîinece
cure floarea/ Cum putem să-l înțelegem/ Cum putem să-luăm poezia
ce ne mîinece/ ca floarea/ drept floare?

Mai categorii de cititori, inclusiv țărani sau muncitori, îmi
pripesc versurile. Numai pentru cei care au prîjă de căi
împotriva cîntecului și a versului cîntat, a înțelesului năbil
pe care îl poartă de curînd gîndul și țîrîl, numai cei care
cîntă poezia cu forma sa, nămai al nu pot să prîncepă
cîntul meu în lucrarea poetă.

Există numai ceea ce va fi/ numai întâmplările neîntîmplare /
atîmînd de ramura unui copac/ mîinece, stăte pe jumătate... celăl
numai trupul mea înțelegem/ ultimul, de bătrîn de piatră/ înțelegem mea
sude mîineceului căi/ pe mîineceului oameni cum îl lăsa

VAI, MOARTEA NU ESTE O REVELAȚIE

Invitație la lectură

Lectura este una dintre cele mai importante piese ale puzzle –ului ce alcătuiesc personalitatea adolescenților.

Henry Ford zicea că *oricine se oprește din învățat este bătrân; cine continuă să învețe rămâne tânăr. Cel mai grozav lucru în viață este să fii tânăr.*

În opinia mea, acest citat reflectă cu exactitate importanța lecturii în formarea oricărei persoane.

Adolescența este exact acea perioadă grozavă despre care vorbește Henry Ford. Cu toții am dori să prelungim acel stadiu de tinerețe și putere de muncă și de învățare. Pentru tineri, este foarte importantă lectura în formarea culturii generale, în dezvoltarea unei imaginații bogate, în însușirea unui limbaj coerent și elevat. Toate aceste detalii asamblate, alcătuiesc personalitatea omului, gândirea sa și persoana adultă, matură care urmează să devină (sau statutul de om matur pe care cei trecuți peste pragul adolescenței trebuie să-l mențină).

Desigur, nimeni niciodată nu este prea bătrân pentru lectură. Mulți se folosesc de acest hobby pentru a re trăi acele vremuri agitate și minunate ale tinereții lor.

De lectură nu se poate plictisi nimeni. Este cea mai bună sursă de informație continuă și diversificată, lucru de care toți copiii, adolescenții, adulții și bătrânii au nevoie pentru a se defini, pentru a face față situațiilor neprevăzute apărute-n viață și pentru a-și dezvolta și îmbunătăți cultura generală.

În concluzie, pot spune că lectura are un rol foarte important în dezvoltarea personalității adolescenților, aceasta deschizând multe porți, oferind idei, oportunități, învățături, cultură și creându-le tinerilor o perspectivă diferită asupra vieții, spre deosebire de un om fără carte, de exemplu, dar și o imagine mai bună în ochii celorlați și respect față de propria persoană.

Jessica Boltya, clasa a X-a

Imagine: Lara Avram, Claudia Badar, Teodora Lazar, Iulia Topan, clasa a VII-a C

Martie

A
L
C
E
G
A
N
D
U
R
S

Martie este prima și poate cea mai iubită lună a primăverii. Ea simbolizează viața și renașterea. Martie este un prilej de bucurie fiindcă vine (zicem noi) zâna Primăvară victorioasă din bălălia cu Baba Iarna. Astfel, de acum încolo vom avea timp frumos și zile de tradiții și sărbători semnificative, cu ocazia cărora murim de nerăbdare să împărțim cadouri sau... să le primim

Una dintre aceste sărbători este, desigur, 1 Martie. Cu toții avem parte de măștișoare: dacă nu de primit, măcar de dat. Dar nu toți știm de unde vine de fapt această frumoasă tradiție. Originile ei se pierd undeva în străfundurile negurilor timpului, dar există legende care ne sugerează semnificația Măștișorului. Dintre ele, una se remarcă prin simplitatea și totuși profunzimea pe care o denotă.

Cică era odată demult, pe vremea când încă mai existau împărați și balauri, un Soare cu siguranță mai tânăr decât cel de azi (cu vreo șase mii de ani) și mai necopt. Ca orice fecior, îi plăceau fetele și...mai ales cele de pe meleagurile românești. Așa că nu se putea să nu vina și el la o horă de-a noastră să le joacă cum știa el mai bine. Mai ales că, vorba aia, era frumos ca un soare și nici fetelor nu le displăcea când le învârtea măcar o dată....

Dar, iată că și această mică distracție avea un preț. Cu cât stătea mai mult sub formă de om, cu atât era mai vulnerabil. Și mulți erau cei care-i vroiau răul Soarelui, la fel de mulți ca și cei care doreau nefericire pe Pământ. Așa că nu mare să vă fie mirarea când veți afla că Soarele a dispărut. Multă jale a domnit atunci: zilele nu mai existau și nopțile nu se mai terminau, plantele mureau, oamenii și animalele plâneau înfometați după dragul lor Soare. Până când într-o zi oamenii s-au hotărât să trimită pe cineva să-l salveze. Dar nimeni nu s-a încumetat. Cu toții se înfricoșau: chiar și cei mai vajnici și curajoși, acum se ascundeau care cum puteau ca să nu fie aleși. Auziseră de mulți care s-au dus în fel de fel de călătorii și... duși au fost.

Văzând acestea, o tânără fată de numai șaptesprezece ani s-a oferit să încerce să îi aducă scăparea Soarelui. Îl văzuse dansând la o horă în satul lor în urmă cu trei ani și fusese fermecat. Se îndrăgostise pe loc. Bătrânii satului, văzând că nu au cu cine, s-au mulțumit și cu atât,

gândindu-se că o fată mai ușor ocolește pericolele decât un fecior și nici nu bate la ochi la fel de tare.

Astfel că Martia, căci așa o chema, își luă desaga cu de-ale mâncării și o porni la drum. Cât o fi mers, cât n-o fi mers, nimeni nu știe, numai ea. Dar, sigur e că a ajuns într-o bună zi la o răscruce de drumuri, unde era o bojdeucă sărăcăcioasă și ca vai de capul ei. Cuvincioasă, bătu la ușa care mai că nu cădea din țâțâni și auzi o voce slabă, uscățivă, care îi zise: « Intră, fata mea! »

Se strecură mai mult pe lângă ușă decât prin ea și intră. Acolo, la lumina unei fereștruci, zări un bătrânel cu barba clăie peste grămadă pe podea laolaltă cu părul, cu sprâncene și gene lungi de doi metri, ce abia de mai putea respira de ele. Făcându-i-se milă, Martia îl luă și-l tunse și apoi îl spălă, iar abia după ce termină cu toate acestea, se îndură de-l întreabă încotro s-o apuce. Atunci bătrânul îi spuse: « Eu sunt spiritul acestei păduri și am fost odată un fecior tânăr. Dar soția mea, o vrăjitoare, m-a blestemat să îmbătrânesc precum oamenii și să stau astfel, acoperit de păr până când s-a găsit cineva să mă ajute. Pentru că tu ai fost aceea am să te ajut să ajungi unde dorești. Cei dinaintea ta au plecat fără să-mi spună o vorbă măcar și de aceea au fost sortiți pieirii. Află că Soarele este ținut închis de un zmeu pe nume Șapte Capete. Atunci când se dă de trei ori peste cap, se transformă într-un balaur fioros, de-ți îngheață sângele în vine. Dar când este balaur, el are un punct slab: locul de deasupra inimii nu este protejat de solzii lui de fier. Eu îți voi da un cuțit fermecat care poate tăia în orice, pe care va trebui să i-l înfigi în inimă. Astfel reușita va fi mai sigură. Până la ascunzătoarea lui mai este cale lungă. Dar eu sunt frate de cruce cu Zefir și îl voi ruga să te ducă acolo, dacă tu vrei. E păcat de atâta tinerețe...» Bătrânul scoase un fluier fermecat și suflă de trei ori în el. De îndată apărui Zefir. El spuse că știe ascunzătoarea zmeului și că puteau porni chiar atunci.

Martia se urcă pe aripile lui și de îndată o porniră ca vântul și ca gândul. Trecură peste mări și țări atât de repede, încât sărmana fată abia avu încheiat timp să se prindă cum trebuie de penele vântului. Nici nu s-a dumirit bine încotro se îndreptau, că au și ajuns. Locuința Zmeului

era o peșteră înfricoșătoare și întunecată, mai ales că era noapte.

Zefir îi spuse: « Treaba mea s-a terminat aici. Eu trebuie să plec: de dimineață vine Primăvara și trebuie s-o port pe aripile mele prin toate țările și împărățiile. Fă cum te-a povățuit fratele meu și vei reuși! Fără Soare nu poate fi primăvară, așa că tu ești speranța noastră. Adu fericirea înapoi în inimile oamenilor!»

Apoi el plecă, lăsând-o pe Martia singură să înfrunte pericolul.

Fata intră în peșteră, temătoare. Zmeul nu era acasă, așa că se porni să-l caute pe Soare prin întunericul gros de să-l tai cu cuțitul. Îl găsi închis într-o colivie de aur, cu bare groase și puternice. Ea scoase cuțitul de la Spiritul Pădurii și tăie cu el prin colivie ca prin unt.

Însă nici gând să scape așa de ușor. Zmeul o mirosise de departe și acum venea înapoi acasă. Cât ai gândi, un balaur cu șapte capete apărură la intrarea în peșteră. Martia nu se sperie, ci ocoli în grabă toate capetele și făcu așa cum o învățase bătrânelul: îi înfipse balaurului cuțitul până în fundul inimii și se îndepărtă de el cât de repede putu. Însă un cap, cu ultimul dram de viață ce-l mai avea în sine, își înfipse colții înveninați în mijlocul fetei. Și iată că dragonul era mort, Soarele liber, dar... cu ce preț?

Maria Suci, clasa a X-a, Liceul de Artă, Baia Mare
Prof. Doina Motica

Primăvara în inima ta

Primul aer cald... Prima adiere pașnică a soarelui și primul cer senin! Știi că e primăvară și știi că de acum încolo va veni vara. Însă nu vorbim acum despre vară.

Știi că în câteva zile, oriunde vei privi în jur vei vedea o multime de culori și vei încerca să-ți aduci aminte cum era iarna, însă amintirea iernii va fi așa departe, încât nu-ți vei putea aduce aminte. Privind și simțind primăvara, nu vei mai putea să-ți aduci aminte de fiorul rece ce te cuprindea de fiecare dată când ieșeau din casă, nici de zăpada care te hipnotiza. Acum te hipnotizează altceva. Acum singurul lucru pe care-l dorești este să miroși multitudinea de flori.

Știi că sunt multe și nu ai reuși. Te întâmpină acum o căldură de care-ți era dor. Deși iarna este frumoasă din alte puncte de vedere, ți-era dor de soare care încearcă să-ți spună prin căldura lui că te iubește. Ți-era dor de iubirea lui.

Da, ne era dor de toate astea. Însă, dacă mă gândesc bine, ar trebui să învățăm cum să căutăm primăvara în sufletele noastre. Când geru-i mai aprig, în sufletele noastre ar trebui să fie primăvara-n toi. Ar trebui să nu îi duci dorul, știind că primăvara-i în viața ta. E dificil să faci așa ceva. În orice situație, în inima și-n jurul tău să fie primăvară, însă merită să încerci! Pentru că de fiecare 1 martie când ieși, îți dai seama că, oficial, primăvara și-a anunțat mandatul și te simți bine. Astenie de primăvară? Nu există așa ceva, ci doar sentimentul de confort pe care ți-l oferă aceasta. În momentul ăsta, îmi doresc să pot chema primăvara în viața mea de fiecare dată când totul merge prost. M-ar face să mă simt mai bine. De fiecare dată, când totul merge prost și ai impresia că nimic nu mai merită nimic, cheamă primăvara la tine! Pentru că primăvara începe cu tine.

Poate să fie așa de frumos încât să crezi că nu ai mai văzut vreodată, dar dacă în tine primăvara nu a venit, atunci nici afară pentru tine nu e primăvară. Ea începe numai în momentul în care o primești și numai în momentul în care vrei tu să o primești se întâmplă asta. Însă, mă întristez când mă gândesc că unii nu acceptă primăvara în viața lor, pentru că așa nu se pot bucura de splendoarea verii. Ca să te poți bucura de ceva frumos, trebuie să ai și certitudinea că acel ceva o dată și o dată se va termina, iar, după acel frumos, va apărea alt frumos și alt frumos, pentru că dacă te gândești viața e frumoasă. Indiferent de ce coborâșuri are, pentru că după acele coborâșuri, urmează urcușurile care pot deveni destul de interesante. Mai ales când le explorezi alături de cineva drag.

Și, da! viața e o luptă, însă, rareori am auzit pe cineva care să fie sigur că a câștigat sau a pierdut, însă de multe ori am auzit că merită să lupti. De aceea, trebuie să trăiești fiecare primăvară cu parfumul ei ca să poți continua cu ce urmează. Cum viața este frontul tău de luptă, poți chema primăvara în ajutor. Te poate face mai bun. Impresionant cum un lucru, așa de nesemnificativ, pentru unii poate schimba stări de spirit.

Încearcă să chemi primăvara în inima ta, indiferent de perioada anului, pentru că este posibil. Încearcă pentru că merită cu adevărat. Numai tu poți face asta. Știi de ce? Pentru că: Primăvara începe cu tine!

Carmen Ghiurco, clasa a X-a Colegiul Național Vasile Lucaciu
Prof. Janina Friedrich

Primăvara

Am simțit că s-a făcut brusc primăvara. Am ieșit din casa în grabă, să cumpăr drept cadou o orhidee, dar soarele mi-a încetinit pașii și m-a făcut să zâmbesc.

Mergeam singur, zâmbind, cu ochii întredeschiși, căci soarele mă orbea. Din sens opus, o femeie de vreo 30 de ani, venea cu un copil de mână. Zâmbea. Băiețelul îi povestea ceva, foarte încântat. Vântul îmi bătea în față. În mintea mea se repetau aceleași versuri, la infinit, deși nu le mai ascultasem de mult, foarte de mult...am început să cânt, încet: "Primăvara, Soarele se joacă-n mâna ta..."

În câteva minute sau poate în doar câteva secunde, mi-am umplut sufletul de fericire, de parcă aș fi prins superpromoție și aș fi luat să-mi umplu toate buzunarele. Am observat că de cele mai multe ori fericirea vine pe neașteptate și de nicăieri și că de fiecare dată când mă încerc, inima mea tinde să explodeze de la atâta iubire, câtă o încap...și iubesc nelimitat, până când cad în amorțire și mă trezește un "miros de primăvară" sau un "cub de gheață" ce îmi aluneca pe șira spinării și mă readuce în starea inițială.

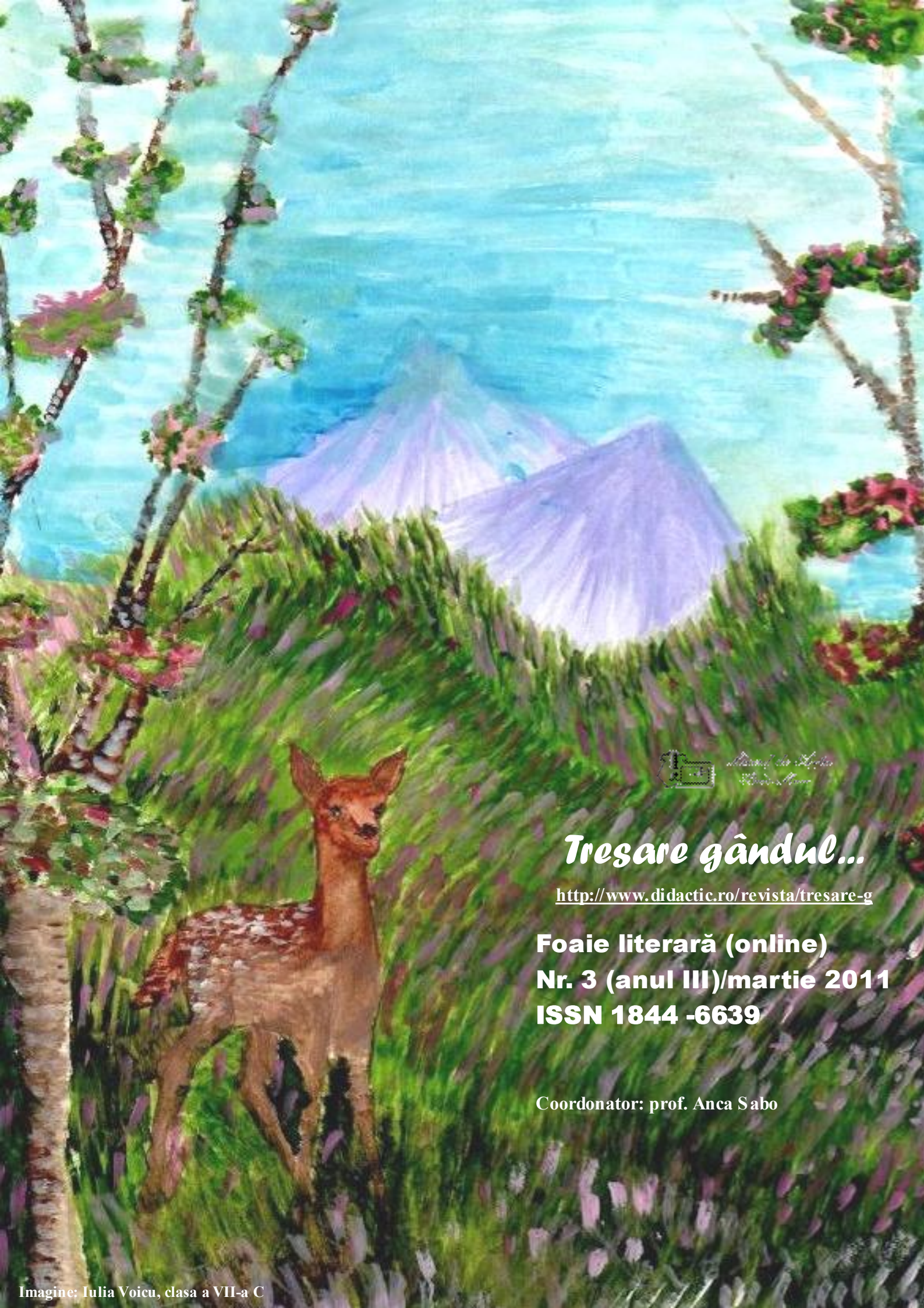
Sunt un om care se îndrăgostește ușor și căruia îi trece greu. M-am îndrăgostit de munte și de folk, iar acum sunt irecuperabil. Unul din lucrurile ce îmi fac plăcere și îmi aduc bucurie, e petrecerea timpului liber într-un mod cât mai simplu, mai decent, mai creativ și mai frumos, alături de prieteni. Dar cele mai mărunte lucruri din lumea asta îmi aduc fericire, pe nesimțite. Am sesizat de curând câtă plăcere îmi face să stau în stație, așteptând autobusul, în timp ce Soarele primăverii flirtează cu mine și cu cei de lângă mine, fără să mă facă să mă simt neglijat. Habar nu aveam cât e de relaxant să citești cărți mergând cu autobusul, când Soarele îți întoarce firav paginile.

... și îmi mai place mult de tot atunci când vântul îmi suflă părul, dându-mi impresia că se joacă cu mine, că îi face o atât de mare plăcere prezența mea în calea lui, încât încearcă din răspunderi să îmi ofere cel mai relaxant masaj ! Iar eu, chiar apreciez asta...

Oricum, sunt multe lucruri ce mă fac fericit, lucruri mărunte, ca primăvara....dar mă întreb, celorlalți le e suficient atât, pentru a fi fericiți?...

Ster Vlad Marius, cls. a XII-a, C.N. Gheorghe Șincai Baia Mare
Prof. Adriana Vlad

Ministerul Educației
Naționale

Tresare gândul...

<http://www.didactic.ro/revista/tresare-g>

**Foaie literară (online)
Nr. 3 (anul III)/martie 2011
ISSN 1844 -6639**

Coordonator: prof. Anca Sabo